

[Miljøministeren.]

mand opbygger nogle kunstige modsætninger. Jeg skal ikke blande mig i ordvalget, det kan man diskutere. Det, der er tale om, er imidlertid, at man fra statens side har sagt, at man mener sådan og sådan, og at man mener, det og det forslag ikke er særlig velegnet, men det er jo et oplæg til en kommentar fra kommuner og amter. Det afgørende er, hvad man i regionen mener er vigtigt, og så kommer selve beslutningsfasen, som ikke er på teknikerplan, men er på politisk plan.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg behøver næppe at orientere ministeren om, at adskillige af amtsrådets medlemmer har opfattet dette som en utidig indblanding, og jeg kan tilføje, at en stor del af befolkningen har den samme opfattelse. Offentlighedsfasen er startet, man er langt inde i den, og midt i denne offentlighedsfase kommer ministeriets embedsmænd fra København og siger: det, I sidder her og diskuterer, er ikke særlig relevant, halvdelen af de skitser, der er fremlagt, kan I lige så godt putte i papirkurven.

Jeg har ikke noget imod, at embedsmændene i København interesserer sig for regionplanlægning, og jeg har ikke noget imod, at de er rådgivende over for amterne, men jeg mener, at rådgivningen bør finde sted, inden man sender planerne til offentlighedshøring. Det kan ikke være rimeligt, at befolkningen skal føle sig til grin, hvad de vitterlig gør – og med rette synes jeg – over i månedsvis at have diskuteret nogle forslag, som de derefter får at vide ikke kan bruges.

Derfor vil jeg endnu en gang kraftigt henstille til ministeren, at de udtalelser, som afgives, bliver afgivet på et tidspunkt, hvor de ikke berører offentlighedsfasen, altså enten før eller efter.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Som jeg nævnte i mit første indlæg, er der andre steder, hvor man har syntes, at planstyrelsens udtalelse kom for sent. Jeg synes, det er rimeligt, at man fra planstyrelsens side fremsætter sine tekniske kommentarer på det tidspunkt, hvor selve diskussionen skal foregå og den politiske beslutning skal træffes. Jeg synes, det ville være værre, hvis man tog en politisk beslutning uden at være bekendt med den hensigt, den overordnede planlægning har. Det er

en politisk beslutning, om man vil følge den eller ej, men jeg synes, det er rimeligt, at den overordnede planlægning lægger sine synspunkter frem, så har man da et bedre politisk beslutningsgrundlag, end man ellers ville have haft.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poulsgaard* (FP) til undervisningsministeren:

»Finder ministeren det økonomisk forsvarligt, at lektor Niels Bak, Århus, har fået bevilget 251.428 kr. til forskning af de akustiske og fysiologiske forhold under blokfløjtespil, nu benævnt organologisk undersøgelse af blæseinstrumenter?«

(Spm. nr. 142).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge beretning fra statens humanistiske forskningsråd fik lektor Bak i 1972–1974 i alt 122.600 kr. og i finansåret 1975–76 128.828 kr., i alt 251.428 kr.

Af en artikel i Ekstra Bladet for den 28. april i år fremgår det, at beløbet er 366.000 kr. Om det ene eller det andet beløb passer er i og for sig ligegyldigt, men finder ministeren, at det er af så væsentlig betydning at forske i de i ovennævnte spørgsmål omtalte forhold, at man kan forsvare denne ødslen med skattemidler?

Poulsgaard (FP):

Jeg står her med Ekstra Bladet for torsdag den 28. april i år. Der står følgende overskrift: »Lektor fik 366.000 kr. til forskning af blokfløjtespil.« Når jeg i mit spørgsmål ikke spurgte, om ministeren finder det økonomisk forsvarligt at bevilge 366.000 kr., men kun 251.428 kr., er det, fordi jeg har studeret beretningerne fra statens humanistiske forskningsråd 1972–1974 og 1974–1976, og jeg vil lige som en indskudt bemærkning anmode ministeren om virkelig at studere disse beretninger; der er meget, som vi godt kunne undvære at forske i.

Men jeg vil i øvrigt citere, hvad en københavnsk professor har skrevet i et læserbrev i Politiken, nemlig professor, dr. theol. Niels Thulstrup, der skriver: »I de trykte beretninger fra statens humanistiske forskningsråd kan